

Нежуріна, О. Ю. На захист рідної землі: виховн. захід до Дня Збройних сил України / О. Ю. Нежуріна // Позакл. час. - 2015. - №11. - С. 22-23.

Мета. Виховувати глибокі патріотичні почуття, причетність і відповідальність за все, що відбувається в країні, вдячність тим, хто віддав за неї життя; формувати активну громадянську позицію школярів щодо єдиної, цілісної держави та захисту її кордонів.

ХІД ЗАХОДУ

(Звучить пісня Т. Петриненка «Україна». Демонстрація відеокліпу «Україна».)

Ведуча.

Тобі, Україно, мій мужній народе,
Складаю я пісню святої свободи.
Усі мої сили і душу широку
Й життя я віддам до останнього кроку,
Аби ти щаслива була, Україно,
Моя Батьківщино!

6 грудня ми відзначаємо День Збройних сил України. І сьогодні наш захід присвячений воїнам, які захищають незалежність нашої держави. На нашому святі присутні військові.

Ведучий. Із березня 2014 року наша країна знаходиться в стані неоголошеної війни. Багато страждань випало на долю нашого народу за цей час, але він проявив свій незламний дух. Сьогодні на Сході України йдуть військові дії, точаться криваві бої. Там вирішується доля і майбутнє України. Весь народ нашої держави об'єднався нині проти російського агресора. Сили АТО намагаються протистояти терористам. На полі битви — захисники, воїни.

Ведуча. Вони мужні, сміливі, хоробрі. Не шкодуючи власного життя, захищають неньку-Україну. Це бійці, що зі зброєю в руках захищають крихкий східний кордон України, лікарі, які в мирний час повертають поранених в АТО з того світу, волонтери, на плечах яких тримається наша армія.

Ведучий. Багато синів нашого міста та району пішли виконувати свій обов'язок перед Батьківщиною. Вони з гідністю несли і несуть бойову службу в лавах Збройних сил України.

Ведуча. Серед них і випускники нашої школи _____

Ми пишаємося ними, і благаємо, повертайтеся, будь ласка, живими. Батьківщина і ми чекаємо на вас.

Ведучий. Учениця нашої школи написала вірш, який так і називається «Повертайтеся живими».

Молитися я не втомлюся

За Україну і за вас.

Вам до землі я поклонюся,
солдати, ви — це все для нас.

Спасибі, що ходжу до школи,
а не шукаю укриття.

Спасибі вам за спокій вдома,
просто спасибі за життя.

Для нас немає тут загрози:
тут тиша, мир, а там - війна...

І біль, і страх, і сум, і сльози,
смерть, жах, скалічене життя.

Лиш три години розділяють
Вас від домівки і родин,
що щиро люблять і чекають
своїх синів, батьків, дідів.

Я б і сама пішла служити,
шкода, що не беруть дівчат,
тож залишається молитись

За ваші, воїни, життя.

Ведуча. Війна несе незліченні втрати. За офіційними даними ООН із квітня 2014 року по вересень 2015 у результаті конфлікту на сході України всього вбито 7962

людини (включаючи українських військових та цивільних), а також 17811 людей поранено. Солдати добровольчих загонів та регулярної армії віддали життя за кожного з нас!

Ведучий. Наша земля втратила також своїх синів на Сході.

Ведуча. У пам'яті земляків ці хлопці назавжди залишаться мужніми героями, які з честю виконали головний обов'язок чоловіків - захист рідної землі. (Ведучі на фоні музики Моцарта "Реквієм" читають повідомлення про загиблих земляків).

(Виходить дівчина в образі Матері-України).

Мати-Україна.

В минулому моєму стільки сили,
а нині — смуток і печаль одна,
Я — мати, я під серцем вас носила,
життя ж дала для щастя і добра.

Ведучий. Не плачте, мамо. Дозвольте поплакати світові.

Ведуча. Вшануємо пам'ять наших земляків хвилиною мовчання.

(Хвилина мовчання. Виходять троє учнів.)

1. Прийшла в нашу хату тривожна година.

Хай кожен збагне собі в безлічі справ:

Все треба зробити, щоб жила Україна,

Щоб ворог підступний її не здолав.

2. І хай доведеться колись недоїсти,

Чи буде в кімнатах поменше тепла,

Але не дамо ми лихим терористам

Чіплять в нашім небі чужого орла.

3. В цей день хай єднає нас думка єдина,

Ми зло в нашім домі долали не раз.

Все треба зробити, щоб жила Україна.

Прийміть цей заклик, як Божий наказ!

Ведучий. Не плачте, мамо, що Ваш син не вернеться до Вас. Він прийде, коли Ви спатимете, і розкаже, як любить Вас...

(Виконується пісня «Мамо, не плач» слова (А. Максимішин, музика М. Олійника).

Мамо, не плач. Я повернуся весною.

У шибку пташинкою вдарюсь твою.

Прийду на світанку в садок із росою,

А, може, дощем на поріг упаду.

Голубко, не плач. Так судилося, ненько,

Вже слово, матусю, не буде моїм.

Прийду і попрошуся в сон твій тихенько

Розкажу, як мається в домі новім.

Мені колискову ангел співає

І рана смертельна уже не болить.

Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває,

Душа за тобою, рідненька, щемить.

Мамочко, вибач за чорну хустину

За те, що віднині будеш сама.

Тебе я люблю. І люблю Україну

Вона, як і ти, була в мене одна.

Ведуча. Саме в ці дні вирішується доля країни, і кожен її громадянин може зробити свій внесок у боротьбу за мир. Самий простий спосіб - підтримати українську армію.

Ведучий. Учениця нашої школи написала вірш «Герої будуть жити у наших серцях».

Герой не вмер, він — у серцях!

Вже мати не побачить сина

І не обійме, як завжди.

Стоїть цинкова домовина,
у ній єдиний син лежить,
а мати пада на коліна,
не в силах стримать сліз, кричить:
«Що ви зробили з моїм сином?
Верніть його мені, верніть!»
Знесилена втрача свідомість.
Перед очима - син. Живий.
Одразу зникла вся вагомість,
Лиш тихий шепіт: «Рідний мій».
А син підходить, обіймає,
бере за руку, мовить їй:
«Не плач, матусю, я благаю,
життя віддав за спокій твій,
за мирне небо на Україні
І за майбутнє дітей.
Не плач, і буду я спокійний».
І тихо рушив до дверей.
Вже мати не обійме сина,
Та сліз нема в її очах,
Бо син поліг за Україну.
Герой не вмер, він - у серцях!

Ведуча. Наша школа не залишилася осторонь тих непростих подій, що відбуваються в державі.

(Розповідь про заходи, які проходять у школі).

Ведучий. Сьогодні нам треба гуртуватися, допомагати один одному та нашому війську і державі, не піддаватися провокаціям та чуткам, що розповсюджує пропаганда Кремля. Вони сіють злість, зневіру та брехню про нашу країну. Будьмо мужніми, збережімо державу, збережімо себе. Ми віримо, що скоро закінчиться АТО на Сході нашої неньки-України.

(Учениця читає вірш.)

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

Україно, молюся за тебе,
Як за матір гріховно-святу,
За блакить твого вічного неба
І за ниву твою золоту.

Україно, молюся за славу,
За твою непокору століть,
За столицю твою златоглаву,
Що по груди в тополях стоїть.

Україно, молюся за мову,
За божественну мову твою,
І за вроду твою калинову,
Від якої добрішим стаю.

Україно, молюся за пам'ять
Убієнних за волю синів
І за тих, що у душах запалють
Пломінь правди, щоб край заяснів.

Україно, лише в милосерді
Час єднання синів настає.
То нічого, що ми не безсмертні,
За безсмертя молюся твоє.

Отче наш, у Твоїм часоплині
Все минає - ридай, не ридай.
Прости, Боже, гріхи Україні
І надалі грішити не дай.

Ведуча. Україна — мирна держава, українці — толерантні, ввічливі люди, які з повагою ставляться до кожної нації і мови!

Ведучий. Ми знаємо, що ми - єдині, що перемога буде за нами. Єдина Україна - іншого шляху у нас немає.

(Пісня «Україна — це ми», слова Ю. Рибчинського, музика Н. Петраш).